

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στην πρόταση νόμου για την κύρωση της υπ' αριθμ. 145 Διεθνούς Σύμβασης, «Σχετικά με την συνέχεια της απασχόλησης των ναυτικών».

Πρός την Βουλή των Ελλήνων

Η υπ' αριθμ. 145 Διεθνής Σύμβαση «σχετικά με τη συνέχεια της απασχόλησης των ναυτικών», έγινε δεκτή από τη Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη τον Οκτώβριο του 1976 στην 62η σύνοδό της.

Η παραπάνω διεθνής σύμβαση, τόσο σημαντική για τους ναυτικούς μας, δέν επικυρώθηκε ακόμα από τη χώρα μας και θεωρούμε ότι τούτο είναι αναγκαίο να γίνει το ταχύτερο για τους παρακάτω λόγους :

1. Γίνεται λόγος τόν τελευταίο καιρό για την έλλειψη πληρωμάτων και ασκείται πίεση από την ΕΕΕ για την επικύρωση των διμερών λεγόμενων συμβάσεων προς τις οποίες τόν Π.Α.Σ.Ο.Κ., όπως είναι γνωστό, είναι αντίθετο. Άνεξάρτητα από οποιοσδήποτε απόψεις πάνω σ' αυτό τόν θέμα, είναι αναμφισβήτητο, πώς στους κύριους προσδιοριστικούς παράγοντες της προσφοράς ναυτεργατικού δυναμικού, εκτός από τις συνθήκες που επικρατούν στα πλοία, συνθήκες που έχουν σχέση είτε με την ασφάλεια τού πληρώματος είτε με τούς όρους εργασίας και διαμονής τού ναυτικού, είτε με τούς όρους υγιεινής μέσα στό πλοίο, συμπεριλαμβάνονται πρώτα και κύρια οι οικονομικές προϋποθέσεις που εξακολουθούν να υπάρχουν σ' αυτόν που αποφάσισε να επιλέξει σάν επάγγελμα τού τόν ναυτικού. Είναι απαραίτητο να υπάρξουν τέτοιες οικονομικές προϋποθέσεις και επαγγελματικές προοπτικές μιάς ικανοποιητικής σταδιοδρομίας στή θάλασσα, που να είναι ικανές να προσελκύσουν τούς ναυτικούς στα πλοία και να μή τούς απωθούν.

Η επικύρωση της παρούσας σύμβασης και η προσαρμογή της Νομοθεσίας μας προς τις διατάξεις της, για τόν εξασφάλιση συνεχούς εργασίας σ' όσους επιθυμούν να σταδιοδρομήσουν στή θάλασσα, κι έχουν τά σχετικά προσόντα, θα λειτουργήσει σά σημαντικό κίνητρο προσέλκυσης ναυτικών, αφού η συνέχεια της απασχόλησής τους, όχι μόνο συνδέεται με ένα ικανοποιητικό κατώτατο όριο εισοδήματος, που εξασφαλίσει σ' αυτούς ένα επίπεδο διαβίωσης αντίστοιχο προς τις σκληρές συνθήκες δουλειάς στή θάλασσα, αλλά σύγχρονα προστατεύει τούς ναυτικούς μας από τόν κίνδυνο άνεργιας.

2. Δυστυχώς, η υπάρχουσα Νομοθεσία, που επιτρέπει τή νηολόγηση υπερήλικων πλοίων, επισφαλών για τή ζωή τών ναυτικών μας, στερούμενων τών στοιχειωδέστερων άνεσεων για τόν πλήρωμα, που υποθάλλει τήν ασυδοσία τών ναυτικών Έταιρειών και τή βουλημία άσυνείδητων επιχειρηματιών τών περιστάσεων, με τήν καταγγελία τών συμβάσεων, τήν άρνηση καταβολής τών οφειλόμενων αποδοχών και τήν ουσιαστική άδυναμία δικαστικής προστασίας τού ναυτικού, που παρέχει ακόμα λειψή ασφαλιστική προστασία, δρᾶ σίγουρα άνασφαλτικά στήν προσέλκυση νέων στή θάλασσα.

Πιστεύουμε πώς η εξασφάλιση Ελλήνων ναυτικών, συνκροτάται με τή λήψη τών αναγκαίων νομοθετικών μέτρων, ώστε να έλκείν οι παραπάνω δυσμενείς προϋποθέσεις και συνθήκες που επικρατούν στα έλληνικά πλοία και οδηγούν σίγουρα άν όχι μεθοδευμένα στα χαμηλόμισθα ξένα πληρώματα που έχουν σάν συνέπεια τόν άφελληνισμό της ναυτιλίας μας.

Αθήνα, 7 Ιουνίου 1979

Οί Προτεινοντες Βουλευτές

Γρηγόρης Κασιμάτης, Νίκος Βγενόπουλος, Μένιος Κουτσόγιωργας, Πέτρος Βάλβης, Γιάννης Παπασπύρου, Γιώργος Περάκης, Ξενοφών Πελοποννήσιος, Νίκος Άκριτίδης, Λεφτέρης Κιοσκλής, Σπύρος Πλασκοβίτης, Καλλιμάχος Παπαρήστου, Παναγιώτης Κρητικός, Στάθης Άλεξανδρής, Μελίνα Μερκούρη.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Για τήν κύρωση της υπ' αριθμ. 145 Διεθνούς Σύμβασης «Σχετικά με τη συνέχεια της απασχόλησης τών ναυτικών».

Άρθρον 1.

Επικυρώνεται και έχει πλήρη ισχύ Νόμου η υπ' αριθμ. 145 Διεθνής Σύμβαση «σχετικά με τη συνέχεια της απασχόλησης τών ναυτικών» που ψηφίστηκε στή Γενεύη τόν Οκτώβριο 1976 στήν 62η Σύνοδο της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και η οποία έχει τόν παρακάτω περιεχόμενο στήν Ελληνική μετάφραση και τόν Γαλλικό πρωτότυπο.

ΣΥΜΒΑΣΗ 145.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στή Γενεύη από τόν Διοικητικό Συμβούλιο τού Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και αφού συνήλαθε εκεί, στις 13 Οκτώβριο 1976, στήν 62η σύνοδό της.

Αφού έλαβε υπ' όψη της τόν Μέρος IV (Τακτικότητα Άπασχόλησης και Εισοδήματος) της Σύστασης περί Άπασχόλησης τών Ναυτικών (Γενική εξέλιξη) 1970.

Αφού αποφάσισε να άποδεχθεί διάφορες προτάσεις σχετικά με τη συνέχεια της απασχόλησης τών Ναυτικών, ζήτημα που άποτελεί τόν τέταρτο σημείο της ημερήσιας διάταξης της συνόδου, και

αφού αποφάσισε ότι οι προτάσεις αυτές θα λάβουν τήν μορφή Διεθνούς Σύμβασης, άποδέχεται σήμερα, 28 Οκτώβριο 1976 τήν ακόλουθη σύμβαση, η οποία θα άποκαλείται Σύμβαση (περί Συνέχειας της Άπασχόλησης) (Ναυτικός), 1976.

Άρθρον 1.

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα εκείνα, τά οποία είναι διαθέσιμα συνεχώς να εργασθούν σάν ναυτικοί και τά οποία άντλούν τόν κύριο έτησιο εισόδημά τους από τήν εργασία αυτή.

2. Τήν παρούσα σύμβαση με τήν έκφραση «ναυτικοί» έννοούνται τά πρόσωπα τά οποία όρίζονται έτσι από τήν ένδικη νομοθεσία ή τήν ένδικη πρακτική ή από συλλογικές συμβάσεις και τά οποία άπασχολούνται (πρακτικώς) σάν μέλη πληρώματος σε θλασσοπόρα πλοία εκτός από τά :

α) πολεμικά πλοία

β) πλοία που προορίζονται για τήν άλιείαν ή για εργασίες συνδεδεμένες άμεσα με τήν άλιεία, τήν φλακιοθηρία ή για παρόμοιες εργασίες.

3. Η ένδικη νομοθεσία ή οι ένδικοι κανονισμοί πρέπει να καθορίζουν πότε ένα πλοίο θεωρείται θαλασσοπόρο σύμφωνα με τήν παρούσα σύμβαση.

4. Κατά τήν εκπόνηση ή άναθεώρηση τών όρισμών που θεσπίζονται με βάση τις προηγούμενες παραγράφους 2 και 3 θα πρέπει να ζητείται η γνώμη τών ενδιαφερόμενων εργοδοτικών ή εργατικών οργανώσεων ή η κατ' άλλον τρόπον συμμετοχή τους σχετικά.

Άρθρον 2.

1. Σε κάθε Κράτος-Μέλος τόν οποίο άναπτύσσει ναυτική δραστηριότητα άνήκει στήν ένδικη πολιτική να ένθαρρύνει όλους τούς ενδιαφερόμενους κύκλους ώστε να εξασφαλίσουν στους ναυτικούς που έχουν τά κατάλληλα προσόντα (ειδικευμένους), με όσο τόν δυνατό, συνεχή και τακτική άπασχόληση, και με αυτόν τόν τρόπον να έφοδιάσουν τούς πλοιοκλήτες με μόνιμο και υπεύθυνο εργατικό δυναμικό.

2. Θα πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια, ώστε να διασφαλισθούν στους ναυτικούς είτε ένα κατώτατο όριο περιόδων άπασχόλησης, είτε ένα κατώτατο όριο εισοδήματος ή οικονομικού επιδόματος τού οποίου τόν ύψος και η φύση θα εξαρτώνται από τήν κοινωνικοοικονομική κατάσταση της ενδιαφερόμενης χώρας.